

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21.9.2016 v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Topiarze a soudců JUDr. Čestmíra Dudy a JUDr. Danuše Teschlerové **odvolání obžalovaných Daniela H., nar. xxx, Ing. Světlany F., nar. xxx, Petra M., nar. xxx, právnických osob STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., MEGASTAR World, s.r.o., a státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Ostravě, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 11.2.2016 č.j. 74 T 114/2015-472 a rozhodl *takto*:**

I/1.

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se z podnětu odvolání státního zástupce v napadeném rozsudku ve vztahu k obžalovanému Danielu H. zrušuje výrok o trestu.

S přihlédnutím k ust. § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje takto:

Obžalovaný

Daniel H.,

nar. xxx v xxx, jednatel obchodních společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a MEGASTAR World, s.r.o., bytem xxx,

se odsuzuje:

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu skládajícího se z 500 (pěti set) denních sazeb, přičemž denní sazba činí 400,- (čtyři sta) Kč, tedy v celkové výši 200.000,- (dvě stě tisíc) Kč .

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních společností a družstev na dobu 5 (pěti) roků.

I/2.

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného Daniela H. z a m í t á .

II/1.

Podle § 258 odst. 1 písm. e) odst. 2 tr.ř. se z podnětu odvolání obžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M. v napadeném rozsudku z r u š u j í ve vztahu k těmto obžalovaným výroky o uložených trestech.

S přihlédnutím k ust. § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje takto:

Obžalovaná

Ing. Světlana F.,

roz. M., nar. xxx v xxx, manažerka obchodní společnosti BORGIS, a.s., bytem xxx,

se odsuzuje:

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu skládajícího se z 300 (tří set) denních sazeb, přičemž denní sazba činí 200,- (dvě stě) Kč, tedy v celkové výši 60.000,- (šedesát tisíc) Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců.

Obžalovaný

Petr M.,

nar. xxx v xxx, OSVČ, bytem xxx,

se odsuzuje:

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou)

roků.

Podle § 81 odst. 1a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) roků.

II/2.

Podle § 256 tr.ř. se odvolání státního zástupce ohledně obžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M. **z a m í t á .**

III.

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. se z podnětu odvolání státního zástupce a obchodních společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a MEGASTAR World, s.r.o. napadený rozsudek **z r u š u j e** ve vztahu k těmto právnickým osobám ve výroku o uloženém trestu.

S přihlédnutím k ust. § 259 odst. 3 tr.ř. se n o v ě rozhoduje takto:

Obžalovaná právnická osoba

STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o.

IČ 25396749, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava,

se odsuzuje:

Podle § 18 odst. 1, odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, § 68 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 1 odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu sestávajícímu z 250 (dvěstěpadesáti) denních sazeb ve výši 20.000,- (dvacet tisíc) Kč, tedy v celkové výši 5.000.000,- (pět miliónů) Kč.

Obžalovaná právnická osoba**MEGASTAR World, s.r.o.**

IČ 26857421, se sídlem Štramberská 1049, 703 00 Ostrava,

se odsuzuje:

Podle § 18 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, § 68 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 1 odst. 2 zák. č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu sestávajícímu ze 150 (sto padesáti) denních sazeb ve výši 20.000,- (dvacet tisíc) Kč, tedy v celkové výši 3.000.000,- (tři miliónů) Kč.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

Citovaným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě byli obžalovaní Daniel H., obžalovaná Ing. Světlana F., obžalovaný Petr M. a obžalovaná právnická osoba STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. uznáni vinnými v bodech 1), 2) zločinem podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a právnická osoba MEGASTAR World, s.r.o. v bodě 1) zločinem podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku.

Za to byl obžalovaný Daniel H. odsouzen podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 roků. Podle § 73 odst. 1,3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu ve všech typech obchodních společností a družstev na dobu 5 roků.

Obžalovaná Ing. Světlana F. byla podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků. Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku, § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku jí byl dále uložen peněžitý trest v celkové výměře 80.000,- Kč skládající se z 800 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 100,- Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců.

Obžalovaný Petr M. byl podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku

podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků. Podle § 332 odst. 2 a § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1,2 tr.zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest v celkové výměře 80.000,- Kč, skládající se z 800 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 100,- Kč. Podle § 69 odst. 1 tr.zákoníku byl pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců.

Obchodní společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o., byla jako právnická osoba podle § 16 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim odsouzena k trestu zrušení právnické osoby a rovněž obchodní společnosti MEGASTAR World, s.r.o. byl podle § 16 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim uložen trest zrušení právnické osoby.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání všichni obžalovaní, jakož i státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočky v Ostravě.

Obžalovaný Daniel H. zaměřil své odvolání do všech výroků rozsudku, v němž poukazuje na jeho odůvodnění, jakož i závěry okresního soudu, se kterými se neztotožňuje a má za to, že z provedených důkazů nevyplývá konkrétní závadné jednání obžalovaných a jeho protiprávní činnost se dedukuje z nepřímých důkazů, domněnek a úplných smyšlenek. Má tak za to, že závěr o vině se neopírá o logicky propojený řetězec nepřímých důkazů, na jehož základě by bylo prokázáno s nejvyšším možným stupněm jistoty, že se vytýkaného jednání dopustil. V této souvislosti odkazuje na nálezy Ústavního soudu I. ÚS 3622/10 ze dne 16.6.2011, jakož i rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26.6.2014 sp.zn. 21 Cdo 2682/2013. Pokud okresní soud dovodil existenci předchozí vzájemné dohody jednotlivých spoluobžalovaných, tak absentuje o této jakýkoliv důkaz, jakož i důkaz o aktivním konání odvolatele ve vztahu k poskytnutí úplatku Ing. H., což je dle názoru odvolatele v projednávané věci naprosto zásadní a klíčové. Pokud se v rámci popisu skutku v bodě 1) uvádí, že odvolatel měl dohodnout se spoluobžalovaným M. poskytnutí úplatku prostřednictvím spoluobžalované F., jak odvolatel v této souvislosti poukazuje na výpověď spoluobžalovaného M. u hlavního líčení dne 7.1.2016, kdy tento uvedl, že měl pouze mandát k tomu, aby se Ing. H. dotázal, jak má celá záležitost skončit. Nikde tak nezaznívá, že by měl iniciovat poskytnutí úplatku a v tomto směru instruoval spoluobžalovaného M.

Ve vztahu ke skutku pod bodem 2) pak rovněž poukazuje na výpověď M. u hlavního líčení, který potvrdil, že odvolatel o předmětné schůzce nevěděl a další důkaz v tomto směru proveden nebyl.

V další části podaného odvolání pak odvolatel opakuje argumenty, na nichž okresní soud vybudoval závěr o jeho vině a má za to, že tyto neposkytují dostatečný podklad pro podobný závěr, jsou založeny zčásti na úplných smyšlenkách soudu a zčásti na jejich nelogické interpretaci spočívající na selektivním výběru. Následně pak odvolatel zdůrazňuje argumenty, které svědčí o jeho nevině, kdy v této souvislosti zdůrazňuje, že již od 3. čtvrtletí 2013 věděl, že je vedeno daňové řízení v součinnosti s policejními orgány, kdy v prosinci 2013 u spoluobžalovaných společností, jakož i u něj byly provedeny rozsáhlé domovní prohlídky, jakož i prohlídky nebytových prostor, což potvrdili svědci Martin H., Ing. H. a tuto skutečnost by potvrdili i navrhovaní svědci, daňoví poradci Ing. P. a Ing. V., jejichž výslech byl nalézacím soudem zamítnut. Za této situace nelze logicky dovozovat, že by se mohl dopustit podplácení s úmyslem ovlivnit

daňové řízení. S ohledem na tuto skutečnost se obžalovaný bavil se spoluobžalovanými pouze na úrovni nalezení daňových poradců či právníků, schopných ovlivnit daňové řízení a následně po zjištění vazby spoluobžalované F. na Ing. H. tuto požádal o zprostředkování schůzky, v rámci níž by byl tento vstřícnější v komunikaci, než bylo doposud. Rozhodně nechtěl nikoho uplácet a ve vztahu k Ing. H. neučinil žádnou nabídku, což jmenovaný potvrdil. Navíc věděl, že Ing. H. ani není schopen kladně ovlivnit daňové řízení a tudíž neměl důvod jej uplácet. Jmenovaný svědek dokonce ve své výpovědi nepřipustil, že by k takovému ovlivnění finančního úřadu mohlo dojít. Taktéž popírá svou vědomost o existenci mailu z 30.5.2014, jakož i schůzky spoluobžalovaných M. a Ing. F. s Ing. H. dne 11.7.2014, což ve své výpovědi potvrdil i obžalovaný M. V rámci své činnosti odvolatel pouze hledal možnosti uspokojivého vyřešení daňového řízení, kdy daňovými poradci navrhované žaloby odmítl, jelikož se nechtěl se státem pouštět do sporů.

V bodě VI. pak odvolatel poukazuje na motivaci a pohnutku u dalších spoluobžalovaných, kdy v případě spoluobžalovaného M. to byla jeho špatná finanční situace, kdy měl vůči němu dluhy, což potvrdila i svědkyně Ing. F., která zároveň potvrdila svůj motiv vyjít vstříc a být nápomocnou svému bratrovi.

Pokud se spoluobžalovaní mají dle soudu odvolávat na pověření k jednání ze strany odvolatele, pak tento poukazuje na výpověď spoluobžalovaného M., který měl mít pouze mandát se dotázat, jak celá záležitost skončí. O žádném pověření k poskytnutí úplatku se nezmínil, tímto odkazem se snažil svému jednání dát punc věrohodnosti, aby se s ním Ing. H. vůbec bavil. Dle názoru odvolatele pak není dostačující pro závěr o vině ani argument dispozice finančními prostředky na straně odvolatele. Taktéž není postačující závěr nalézacího soudu, že pouze on mohl mít z předmětného jednání prospěch. V této souvislosti opětovně poukazuje na skutečnost, že spoluobžalovaný M. se nacházel v rozhodné době ve svízelné finanční situaci, měl dluhy vůči odvolateli i společnosti STARCOM INTERNATIONAL, a proto také zaangažoval svou sestru, když zjistil, že byla spolužačkou Ing. H., přičemž odvolatel o této skutečnosti neměl ponětí. M. tak mohl získat prospěch jak pro sebe, tak i pro svou sestru, která uvedla, že pokud by se transakce provedla, byl by dluh jejího bratra smazán.

Závěrem obžalovaný zdůrazňuje, že jeho vina nebyla dostatečně prokázána žádným z provedených důkazů a s ohledem na pochybnosti mělo být dle pravidla „in dubio pro reo“ rozhodnuto v jeho prospěch, a proto závěrem navrhuje, aby z podnětu podaného odvolání byl napadený rozsudek zrušen a rozhodnuto zprošťujícím výrokem.

Rovněž obžalovaná Ing. Světlana F. zaměřila podané odvolání do výroku o vině pod bodem 2) s tím, že se k tomuto nedoznala a taktéž do výroku o uložených trestech. V odůvodnění podaného odvolání, jak bylo zpracováno zvoleným obhájcem, poukazuje na závěry okresního soudu s tím, že tento mylně uvádí, že se doznala k jednání pod bodem 2), přičemž zdůrazňuje, že naopak spoluobžalovaný Petr M. ji z tohoto jednání svou výpovědí vyvinil, když uvedl, že o předmětném nabídnutí úplatku z jeho strany sestra vůbec nevěděla. Pokud okresní soud v tomto bodě dovozuje její vinu z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví počítačové analýzy, jehož obsahem je extrakce SMS komunikace mezi ní a Ing. H., tak má za to, že SMS na sebe nenavazují, zachycená komunikace sice obsahuje jednoznačný časový sled SMS zpráv, avšak dle jejího názoru není úplná a nevytváří objektivní obrázek, o němž by se mohl soud jako o důkaz opírat.

V další části odůvodnění podaného odvolání pak poukazuje na motivaci svého jednání, kterým byla snaha pomoci bratrovi, a proto také oslovila Ing. H. jako svého spolužáka z vysoké školy, od kterého očekávala pomoc. V případě skutku pod bodem 2) konkrétní úplatek nabídl spoluobžalovaný M., přičemž nebylo důkazně prokázáno, že by se na tom předběžně dohodli. Jiný důkaz o podílu na vytýkaném jednání v bodě 2) nebyl v průběhu hlavního líčení proveden.

V další části podaného odvolání odvolatelka vznáší námitky co do uloženého trestu, kdy rozvádí zásady pro stanovení druhu a výše trestu a v této souvislosti poukazuje na své osobní a rodinné poměry, dosavadní řádný způsob života, skutečnost, že pravidelně přispívá na charitu a má dlouhodobě stabilní práci. Samotné projednání trestní věci před soudem je pro ni dostatečným ponaučením. Taktéž zdůrazňuje motiv svého jednání, jímž byla snaha pomoci svému bratrovi a nikoliv snaha získat majetkový prospěch. Taktéž proklamuje, že svého jednání lituje.

Ve vztahu k uloženému peněžitému trestu namítá, že okresní soud porušil zásadu zákonnosti trestu, když jí uložil peněžitý trest skládající se z 800 denních sazeb, přičemž trestní zákoník ust. § 68 připouští pouze 730 denních sazeb.

Závěrem se proto domáhá, aby z podnětu podaného odvolání Krajský soud v Ostravě zrušil výrok o vině pod bodem 2) a rozhodl zprošťujícím výrokem a zároveň s přihlédnutím k obecným zásadám při ukládání trestu a polehčujícím okolnostem jí za skutek pod bodem 1) uložil přiměřený peněžitý trest ve výši dle uvážení soudu.

Proti rozsudku okresního soudu podal v zákonné lhůtě odvolání i obžalovaný Petr M., které prostřednictvím zvoleného obhájce písemně odůvodnil s tím, že jej zaměřuje do výroku o vině pod bodem 2) a do výroku o trestu, který považuje za nepřiměřeně přísný. Ve vztahu ke skutku pod bodem 1) namítá, že k žádné předchozí domluvě se sestrou ohledně zaslání mailu ze dne 30.5.2014 nedošlo, kdy tuto požádal pouze o sjednání schůzky. Taktéž svou sestru neinformoval, že v průběhu schůzky 11.7.2014 pronese větu, která je citována ve skutkové větě pod bodem II. rozsudku, z čehož nelze dovozovat jakoukoliv účast spoluobviněné Ing. Světlany F. na v bodě 2) vytýkané trestné činnosti.

Ve vztahu k výroku o peněžitém trestu pak namítá, že podle § 68 odst. 1 tr.zákoníku může být peněžitý trest uložen maximálně v 730 denních sazbách a nikoliv ve výši 800, jak stanovil okresní soud. Dále poukazyval na skutečnost, že je v úpadku a s ohledem na tuto jeho finanční situaci by mu zásadně neměl být ukládán peněžitý trest, neboť jej nemůže zákonným způsobem plnit a pokud by tak činil, zvýhodňoval by věřitele. S ohledem na okolnosti případu pak považuje i uložený trest odnětí svobody za nepřiměřeně přísný. Taktéž zdůrazňuje skutečnost, že jeho nabídka vlastně sloužila k ověření jeho dojmu, že Ing. H. požaduje určité „všimné“ a současně vycházela ze zcela nestandardního jednání Ing. H. Dle jeho názoru tyto okolnosti nalézací soud nezohlednil, neboť jim neuvěřil, kdy pro ně svědčilo mnohé. Dále zdůrazňuje, že takové peníze ani sám neměl a po schůzce ze dne 11.7.2014 již Ing. H. nekontaktoval a ani nečinil ničeho, co by vedlo ke skutečnému poskytnutí úplatku. Závěrem se domáhá zproštění ze skutku pod bodem 1) a uložení mírnějšího trestu.

Proti napadenému rozsudku podaly v zákonné lhůtě prostřednictvím zmocněnce

odvolání i obě právnické osoby, a to se zcela shodnou argumentací obsaženou v písemných vyhotoveních odvolání, jako v případě obžalovaného Daniela H., který byl zároveň jednatelem obou obchodních společností jako obžalovaných právnických osob. Závěrem podaného odvolání byl tak učiněn návrh, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k těmto obžalovaným společnostem v celém rozsahu zrušil a rozhodl zprošťujícím výrokem.

V zákonné lhůtě pak napadl rozsudek podaným odvoláním i státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, a to v neprospěch obžalovaných Daniela H., Ing. Světlany F. a Petra M. a ve prospěch obžalovaných právnických osob – obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a MEGASTAR World, s.r.o., a to u všech obžalovaných se zaměřením do výroků o trestu.

V případě obžalovaných Petra M. a Ing. Světlany F. odvolatel považuje uložené tresty odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let za tresty nepřiměřeně mírné, které dostatečně neodráží zejména postupnou gradaci korupčního jednání těchto obžalovaných, které spočívalo ve dvou korupčních nabídkách vzájemně koordinovaných, učiněných v rozmezí necelých dvou měsíců, doplněná komunikací zejména v elektronické podobě mezi Ing. Světlanou F. a svědkem Martinem H. Má za to, že z této komunikace je zřejmý tlak na změnu postoje svědka Martina H. ke korupčním nabídkám i po poslední schůzce dne 11.7.2014. Okresní soud důvodně ve prospěch obžalovaných jako polehčující okolnost vyhodnotil jejich bezúhonnost a naopak je přitěžující okolností v podobě jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení a dále v podobě pokračování ve vytýkaném jednání po delší dobu. Přesto však uložil oběma podmíněné tresty odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby s kratší zkušební dobou, doprovázené nikterak citelným trestem peněžitým. V dané věci nelze přeceňovat jejich doznání, které bylo provedeno formou přečtení předem připraveného textu, přičemž po ukončení tohoto přednesu oba obžalovaní shodně odmítli nadále vypovídat. S ohledem na charakter vytýkaného jednání zejména jeho délky a intenzity považuje odvolatel uložené tresty za nepřiměřeně mírné.

Ve vztahu k obžalovanému Danielu H. pak okresní soud vyhodnotil polehčující a přitěžující okolnosti zcela shodně jako v případě Ing. F. a M., přičemž však pominul roli obžalovaného H., kterou tento sehrál ve vytýkaném jednání, zejména skutečnost, že to byl právě on, který vyvolal trestné jednání a měl také financovat nabízený úplatek. On byl také jako statutární orgán obou obžalovaných právnických osob tím, kdo v případě úspěšné realizace korupčního jednání dosáhl vyššího prospěchu v podobě vyplácení zadržovaných finančních prostředků. Dle názoru odvolatele se tak jeví uložení podmíněného trestu blížícího se polovině zákonné trestní sazby jako nepřiměřeně mírné, zejména není-li doprovázeno citelným peněžitým trestem.

Dle názoru odvolatele pak opačná situace nastala u právnických osob, v jejichž případě soud I. stupně uložil rovnou tresty nejvyšší v podobě zrušení právnické osoby. Nevypořádal se tak se zákonnou podmínkou uložení tohoto druhu trestu, obsaženou v ust. § 16 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, dle něhož lze tento trest uložit právnické osobě, pokud její činnost spočívala zcela nebo převážně v páchání trestného činu nebo trestných činů. V této souvislosti odvolatel poukazuje na skutečnost, že obě právnické osoby, které podnikají řadu let, jsou

odsouzeny pro jednání, jež trvalo několik týdnů v r. 2014 a v žádném případě tak nelze dovodit výše zmíněnou zákonnou podmínku za naplněnou. Dále poukazuje na skutečnost, že insolvenční řízení bylo proti obžalované obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. dne 27.10.2015 usnesením Krajského soudu v Ostravě KSOS INS 16637/2015-A11 zastaveno pro zpětvzetí insolvenčního návrhu. Na základě těchto skutečností považuje státní zástupce trest uložený oběma obžalovaným obchodním společnostem v podobě zrušení právnické osoby za nepřiměřeně přísný a v rozporu se zněním ust. § 16 odst. 1 výše citovaného zákona. Závěrem proto navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě z podnětu podaného odvolání zrušil v napadeném rozsudku výroky o trestech a obžalované Ing. Světlanu F. a Petra M. odsoudil podle § 332 odst. 2 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon bude podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr.zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Současně nechť je obžalovaným uložen podle § 332 odst. 2 a § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1,2 tr.zákoníku peněžitý trest v celkové výměře 100.000,- Kč. V případě obžalovaného Daniela H. navrhuje, aby tento byl podle § 332 odst. 2 tr.zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let nepodmíněně, přičemž pro výkon tohoto trestu bude podle § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku zařazen do věznice s dozorem. Současně navrhuje uložení peněžitého trestu v celkové výměře 200.000,- Kč a trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu ve všech typech společností a družstev na dobu 5 let. V případě obžalované obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL navrhuje podle § 18 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen TOPO) uložení peněžitého trestu ve výměře 5.000.000,- Kč a obžalované obchodní společnosti MEGASTAR World, s.r.o. uložení podle téhož zákona peněžitého trestu ve výměře 3.000.000,- Kč. Odvolatel má přitom za to, že navržené peněžitě tresty u obou obžalovaných obchodních společností odráží aktuálně ekonomický stav těchto společností a diference je výrazem rozdílné výše zadržovaných finančních prostředků.

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a správnost postupu řízení, které těmto předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska případných vad, které sice odvoláním vytýkány nebyly, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud podstatné procesní vady, zejména porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci, nebo právo obhajoby, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost výroku napadeného rozsudku. V tomto se okresní soud zásadně, formálně, správně a logicky vypořádal se všemi podstatnými okolnostmi, významnými pro rozhodnutí o vině a trestu. Uvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl.

Výrok o vině napadeného rozsudku tak nevykazuje vad, když skutková zjištění soudu I. stupně jsou správná a úplná, mají oporu v provedených důkazech, které okresní soud jednotlivě i ve vzájemném souhrnu správně vyhodnotil. V odůvodnění napadeného rozsudku vysvětluje, které skutečnosti mají význam pro rozhodnutí vzal jednotlivými

důkazy za zjištěné a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Okresnímu soudu rovněž nelze vytýkat, že by některý významný důkaz nebo okolnost pominul, nebo z důkazu vyvodil závěry, které z nich logicky nevyplývají. Z tohoto důvodu také odvolací soud shledal správným postup okresního soudu, pokud tento zamítl návrh obžalovaných na doplnění dokazování výsledkem daňových poradců, a to s ohledem na ustálený skutkový stav věci, o kterém nebyly důvodné pochybnosti.

Okresní soud nepochybil, pokud závěr o vině jednotlivých obžalovaných opřel zejména o výpověď Ing. Martina H., částečné doznání obžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M., obsah relevantních SMS zpráv a mailových sdělení, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví počítačová analýza, včetně přiloženého CD, jehož obsahem je extrakce SMS komunikace a mailové komunikace mezi Ing. Martinem H. a Ing. Světlanou F., zejména pokud se jedná o časový sled zpráv od 19.6.2014 do 25.7.2014, jakož i řadu listin, včetně záznamů o sledování osob, o kterých se okresní soud podrobně zmiňuje v odůvodnění svého rozhodnutí.

Pokud se jedná o výpověď obžalovaného Daniela H., tento opakovaně popřel, že by někoho naváděl k poskytnutí úplatku v souvislosti s daňovým řízením a označil jednání ostatních spoluobžalovaných fyzických osob jako jejich osobní iniciativu, přesto připustil problémy se zadržováním nadměrných odpočtů DPH finančním úřadem a nepopřel svou snahu vzniklý problém řešit, přičemž taktéž připustil, že to opakovaně projednával se spoluobžalovaným Petrem M., jakož i jeho sestrou Ing. Světlanou F., od níž měl vědomost, že je spolužačkou Ing. H. a taktéž měl povědomost o probíhajících schůzkách, kdy sám se osobně účastnil schůzky s Ing. H. bez jakéhokoliv závadového jednání či konečného efektu.

Okresní soud svůj závěr o vině obžalovaného Daniela H. opřel o prokázanou roli tohoto obžalovaného ve vytýkaném jednání, jakož i o skutečnost, že to byl jedině on, kdo měl zcela prokazatelný motiv k realizaci korupčního jednání a z tohoto by dosáhl nejvyšší prospěch v podobě vyplácení zadržovaných finančních prostředků, když výše dosahovala značných hodnot. Bez potřebné součinnosti ze strany tohoto obžalovaného, jakož i poskytování informací a taktéž vzhledem k disponování finančními prostředky spoluobžalovaní Ing. F., jakož i M. nebyli vůbec schopni a taktéž by nebyli motivováni k vytýkanému jednání. Okresní soud správně dovedl, že o provázanosti jednání všech obžalovaných a jejich vzájemné součinnosti svědčí i osobní účast obžalovaného Daniela H. na schůzce s Ing. Martinem H., k níž došlo v kanceláři finančního úřadu. Okresní soud dále přílehavě rozvádí, z jakých jednotlivých prohlášení spoluobžalovaných, jakož i jimi učiněných kroků dovozuje aktivní podíl obžalovaného Daniela H. na předmětném korupčním jednání. Další nepřímé důkazy a výpovědi samotných spoluobžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M. tak dle názoru odvolacího soudu dotvářejí ucelený řetězec důkazů, který se jimi uzavírá a závěr o vině jednotlivých obžalovaných se tak stává jediným možným logickým vyústěním. V této souvislosti z důvodu stručnosti je možno odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu k výroku o vině, se kterým se odvolací soud plně ztotožnil.

K námitkám jednotlivých obžalovaných, jak jsou obsaženy v podaných odvoláních, a které jsou v podstatě opakováním jejich obhajoby, uplatněné již v řízení před soudem I. stupně, proto nemohl ani krajský soud přisvědčit. Okresní soud se

v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě s jejich obhajobou vypořádal, vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Odvolací soud z důvodu stručnosti na toto logické a přesvědčivé odůvodnění, se kterým se plně ztotožňuje, odkazuje a nad jeho rámec k jednotlivým odvolacím námitkám obžalovaných uvádí pouze následující.

Pokud obžalovaný H. poukazuje na motiv jednání spoluobžalovaných Ing. F. a M., je nezbytné zdůraznit, že to byl on, kdo měl prioritní zájem na uvolnění zadržovaných prostředků ze strany finančního úřadu, když se jednalo o milionové částky, které měly podstatný význam pro chod a existenci obou jeho společností, přičemž u obžalované obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. byl dokonce následně podán insolvenční návrh. Pokud obžalovaný poukazuje na své konzultace s daňovými poradci, kteří mu navrhovali podat soudní obžalobu na stát v souvislosti se zadržovanými prostředky, přičemž dle jeho tvrzení se sám nechtěl pouštět do sporu se státem, je nezbytné tuto skutečnost hodnotit v kontextu provedených rozsáhlých domovních prohlídek, jakož i prohlídek nebytových prostor v závěru r. 2013, o nichž se sám obžalovaný zmiňuje, kdy tyto procesní úkony vyústily v současné trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1,2 písm. a), odst. 3 tr.zákoníku spáchaný formou organizované zločinecké skupiny podle § 129 tr.zákoníku, které v současné době probíhá před Krajským soudem v Ostravě. Dle názoru odvolacího soudu byla právě tato skutečnost impulsem u obžalovaného ke korupčnímu jednání a bránila mu domáhat se uvolnění zadržovaných finančních prostředků formou žaloby na stát, jak mu měli doporučovat daňoví poradci. Pokud obžalovaný poukazuje na motivy jednání na straně spoluobžalovaného Petra M. a Ing. Světlany F., byly tyto zcela podružné ve vztahu k motivu jednání na jeho straně. Pokud obžalovaný v rámci odvolacích námitek opakovaně poukazuje na výpověď spoluobžalovaného M. u hlavního líčení, je toto nezbytné i v intencích vyjádření státního zástupce vyhodnotit podobně jako výpověď Ing. Světlany F. u hlavního líčení jako zcela vykonstruovanou, připravenou, kdy oba po jejím přečtení odmítli vypovídat a nelze v jejich případě tvrdit, že se jedná o spontánní, ničím neovlivněný projev skutečně prožitých událostí. Výpověď obžalovaného Petra M. ve vztahu ke spoluobžalovanému Danielu H. je tak nezbytné vyhodnotit jako zcela účelovou, učiněnou se snahou minimalizovat podíl obžalovaného H. na vytýkané trestné činnosti, o čemž svědčí i obsah SMS předložený Ing. Martinem H. ze dne 9.7.2014, v níž obžalovaná Ing. Světlana F. potvrzuje, že „Daniel H. jim dal kompetence, když se také bojí kompromitovat, na schůzce by měl být přítomen její bratr, kterého Daniel H. pověřil a požádal a je o všem informován“. Z výpovědi svědka Ing. Martina H. ve vztahu k obžalovanému Danielu H. pak vyplynulo, že mu musel potvrdit, že ví o podnikatelských aktivitách Daniela H. a co je vlastně předmětem schůzky, přičemž mu následně popsal, co o dané věci ví a řekl, že má mandát jej oslovit částkou do 600.000,- Kč, pokud svědek Ing. Martin H. nebo někdo jiný bude schopen ovlivnit daňové řízení vedené ve vztahu k firmám Daniela H. Tuto výpověď svědek Ing. Martin H. učinil právně ve vztahu k průběhu schůzky, která proběhla dne 11.7.2014 a která je obsahem skutku pod bodem II. výroku rozsudku.

Vinu obžalovaného Daniela H. je tak možno dovodit z vyhodnocení přepisu hovoru ze schůzky ze dne 20.6.2014, která proběhla v prostorách kavárny Ostravanka v OC Karolina mezi Ing. Martinem H. a Ing. Světlanou F., jakož i z pořízeného záznamu

obsahu schůzky ze dne 11.7.2014 mezi oběma obžalovanými a svědkem Ing. Martinem H. (čl. 211-216), kdy z výpovědi obou obžalovaných, jak byly zaznamenány, vyplývá jednání těchto osob na základě pokynů či požadavků a zároveň i hmotné zainteresovanosti ze strany obžalovaného Daniela H., kdy přítomní nabízeli Ing. Martinu H., zástupci ředitelky Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Ostrava 2, úplatek za ovlivnění probíhajícího daňového řízení ve prospěch obžalovaného Daniela H. jako jednatele společností STARCOM INTERNATIONAL a MEGASTAR World s úmyslem dosáhnout vyplacení zadržovaného daňového odpočtu ve výši cca 28.000.000,- Kč, přičemž výše byla ohraničená jednak dvěma procenty z úspěšně vráceného nadměrného odpočtu, maximálně pak částkou 600.000,- Kč. Tím je jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaného Daniela H., že nijak neinicíoval poskytnutí úplatku a v tomto směru neinstruoval spoluobžalované.

Pokud se jedná o listinné důkazy, je možno vycházet z mailu, který zaslala obžalovaná Ing. Světlana F. dne 30.5.2014 (čl. 161) svědku Ing. Martinu H., v němž kromě nabídky úplatku 200.000,- Kč se zmiňuje o takových podrobnostech týkajících se daňového řízení ze strany finančního úřadu, o kterých se mohla dozvědět toliko od obžalovaného Daniela H., případně prostřednictvím svého bratra, když žádná jiná osoba jí takové údaje nebyla schopna poskytnout. Tato skutečnost rovněž vyvrací obhajobu obžalovaného, že o dojednaných schůzkách nevěděl, když navíc z další zachycené a vyhodnocené mailové zprávy vyplývá, že Ing. Světlana F. Ing. Martinu H. sděluje, že jí obžalovaný Daniel H. volal, chce věc probrat a je zmatený. S ohledem na tyto skutečnosti je tudíž důvodný závěr okresního soudu, že obžalovaný Daniel H. poskytoval oběma spoluobžalovaným potřebnou součinnost, kdy oba spoluobžalovaní se odvolávali na kontakt s Ing. H., na jeho pověření k jednání, přičemž se v žádném případě nejedná o smyšlenky soudu či nelogickou interpretaci, jak namítá obžalovaný H. v podaném odvolání.

Pokud obžalovaný H. v bodě V. odůvodnění podaného odvolání poukazuje na vedené daňové řízení v součinnosti s policejními orgány, což by dle jeho mínění mu mělo logicky bránit v korupčním jednání, je nezbytné tuto skutečnost zhodnotit tak, že právě tyto okolnosti jej vedly ke korupčnímu jednání a zmíněné obavy vylučovaly legitimní postup, jak měli navrhnout daňoví poradci, jejichž pomoc obžalovaný, jak vyplynulo i z jeho výpovědi, odmítl, a to zároveň i vzhledem k výši jimi požadované odměny. Výpovědi Ing. H., jakož i listinných důkazů, na které okresní soud v odůvodnění svého rozhodnutí poukazuje, pak jednoznačně je vyvrácena obhajoba obžalovaného, že neměl žádný důvod Ing. H. uplácet. Z výpovědi jmenovaného svědka pak vyplynulo, že z pozice své funkce byl schopen objektivně ovlivnit výsledek řízení u finančního úřadu, jak se o tom tento svědek vyjádřil v rámci své výpovědi v přípravném řízení. Svědek Ing. Martin H. v rámci své výpovědi v přípravném řízení jednoznačně potvrdil, že bylo v jeho schopnostech z pozice nadřízeného pracovníka úřadu a lidí provádějících daňové řízení toto ovlivnit ve prospěch obou společností obžalovaného Daniela H. Pokud svou výpověď u hlavního líčení poněkud korigoval a takový kategorický závěr již nevyslovil, lze v tomto postupu spatřovat určitý projev alibismu.

Pokud obžalovaný namítá, že se nedopustil jemu vytýkaného jednání ve vztahu ke skutku 2), je nezbytné v této souvislosti opětovně poukázat na výpověď svědka Ing.

Martina H. z přípravného řízení (čl. 143) a zejména obsah SMS zpráv od Ing. Světlany F., realizovaných po schůzce ze dne 11.7.2014, v níž se jmenovaná dotazuje jménem obžalovaného Daniela H., kdy se majitel ptá, zda si už to nějak promyslel a má návrh. Tento dotaz byl učiněn obžalovanou Ing. F. dne 19.7.2014, přičemž ještě téhož dne prostřednictvím SMS zprávy se znovu dotazuje, zda v případě, že se nabídka podstatně změní, vidí nějaké východisko. Dne 21.7.2014 obžalovaná zaslala svědkovi SMS další dotaz s tím, že její bratr má pro něj novou nabídku, což rovněž potvrzuje podíl této obžalované na spáchání tohoto skutku. Z výpovědi svědka Ing. Martina H. pak zároveň vyplynulo, že mu obžalovaný Petr M. výslovně potvrdil, že Daniel H. mu finančně vypomohl v rámci jeho podnikání a zároveň vzhledem k tomu se vyjádřil tak, že pokud se M. podaří ovlivnit daňové řízení, vedené ve firmách pana H., tak mu nezbytné přístroje pro podnikání přenechá bezplatně. Dle názoru svědka Ing. Světlana F. ani Petr M. nedisponovali potřebnými informacemi k daňovým řízením, dle něj neměli možnost získat informace z daňového řízení od jiné osoby, než od jednatelů bratrů H. a s ohledem na to, že mu známa finanční situace jmenovaných, tak dospěl k názoru, že veškeré schůzky a nabídky byly činěny jménem třetí osoby, tj. bratrů H.

Pokud obžalovaný Daniel H. namítá, že mu nic nebránilo jednat přímo s Ing. F. a že k tomu nepotřeboval zprostředkování Petrem M., je nezbytné v této souvislosti poukázat i na obsah zaslanych SMS zpráv a mailových zpráv, z nichž vyplývá, že se obžalovaný bál kompromitace, a proto se schovával za ostatní spoluobžalované a prostřednictvím nich se snažil zprostředkovat poskytnutí úplatku. Pokud obžalovaný namítal, že pouze se snažil hledat další možné poradce, tak v případě zastupujícího ředitele finančního úřadu lze jen stěží v tomto spatřovat poradce, a to ještě v řízení realizovaném tímto úřadem. Pokud obžalovaný Daniel H. poukazuje na motivaci Petra M. s tím, že tento mohl očekávat odpuštění dluhu, je toto jeho tvrzení v rozporu i s výpovědí spoluobžalovaného Petra M., jakož i výpovědí jeho sestry, kdy tato se zmiňují pouze o závazcích do budoucna. Ve vztahu k motivaci vytýkaného jednání je pak nezbytné zdůraznit, že obžalovanému Danielu H. a jeho společností bylo zadržováno cca 38.000.000,- Kč na vratkách daně, což dle výpovědi obžalovaného Petra M. společnost STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. ohrožovalo. Obžalovaný Petr M. rovněž vyvrátil tvrzení obžalovaného, že o vztahu Ing. F. a Ing. H. neměl ponětí s tím, že když M. od začátku H. informoval a o záležitosti také řekl F. Obžalovaný Daniel H. se rovněž ve svých výpovědích jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení o žádném příslibu výhod pro M. nezmínil. Pouze uvedl, že tento mohl snad v budoucnu očekávat odpuštění plateb za zařízení.

Vzhledem k výše uvedenému je tudíž možno konstatovat, že obžalovaný Daniel H. se dopustil jednání tak, jak je rozvedeno ve skutkové větě napadeného rozsudku, přičemž skutková zjištění, která okresní soud učinil, jsou správná a úplná, neboť mají oporu ve výsledcích dokazování.

Okresní soud nepochybil rovněž, pokud se jedná o závěry o vině obžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M., kteří doznávají spáchání pouze jednoho z útoků, kdy i v jejich případě závěr o vině opřel o výpověď svědka Ing. Martina H. a obsah záznamů o sledování osob, obsah SMS a e-mailových sdělení mezi obžalovanými a tímto svědkem. Se zřetelem k obsahu SMS komunikace a komunikace prostřednictvím e-mailu mezi svědkem Ing. H. a obžalovanou Ing. F., jak byla v důsledku extrakce provedené

odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví počítačová analýza, ustálená mezi osobami Ing. Martina H. a Ing. Světlanou F., jakož i z obsahu nahrávky schůzky obou obžalovaných s uvedeným svědkem dne 11.7.2014 lze z těchto důkazů dovodit časový sled a návaznost jednotlivých kontaktů za dobu od 19.6.2014, kdy byla uložena první zpráva, do 25.7.2016, kdy Ing. H. jakékoliv kontakty ukončil, ale především z obsahu těchto zpráv lze dovodit, že schůzku mezi Ing. H. a obžalovanou iniciovala právě ona, stejně tak i další schůzku dne 23.6.2014 s obžalovaným Danielem H. v kanceláři zastupujícího ředitele finančního úřadu. Iniciativa obžalované Ing. F. je pak zřejmá z okolností, jakož i způsobu dojednání schůzky v obchodním centru Karolina v kavárně Ostravanka dne 11.7.2014, jíž se společně se svým bratrem Petrem M. aktivně účastnila a v rámci níž byla učiněna korupční nabídka ve výši 2% z vrácené částky, max. pak do výše 600.000,- Kč, jak vyplývá z pořízeného záznamu. Obžalovaná Ing. F. pak pokračuje v nátlaku na Ing. H. i v období od 19.7.2014 do 25.7.2014 k dosažení změny v jeho postoji, což rovněž vyplývá ze zachycených zpráv. Společně s výpovědí Ing. H. tak lze i s ohledem na osobní přítomnost obžalované Ing. F. na schůzce dne 11.7.2014 u této dovodit aktivní podíl na skutku ad 2), což jmenovaná v podaném odvolání popírá.

Pokud se jedná o námitky obžalovaného Petra M. ve vztahu k trestní odpovědnosti z jednání pod bodem ad 1), je zde nezbytné rovněž zdůraznit, že to byl právě on, kdo se od spoluobžalovaného Daniela H. dozvěděl o zadržování vyplácení nadměrných odpočtů DPH Finančním úřadem, pracoviště Ostrava 2, a za účelem nalezení východiska se oba následně scházeli, přičemž byl informován o aktuální situaci a průběhu finančního šetření. O tomto problému hovořil se svou sestrou Ing. F., která využila své známosti se zástupcem ředitele Územní pracoviště Finančního úřadu Ostrava 2, Ing. H. a iniciovala s ním první schůzku v OC Karolina v kavárně Ostravanka. Z obsahu mailu ze dne 30.5.2014 (čl. 4) vyplývá, že obžalovaná sebe označuje jako druhého prostředníka, poukazuje na podrobnosti z daňového řízení, o kterých se zprostředkovaně dozvěděla a zároveň se zmiňuje o prospěchu, který z toho bude mít spoluobžalovaný M. Tvrzení obžalované Ing. Světlany F., že je druhým prostředníkem, je nezbytné vyložit v kontextu výpovědi obžalovaného Daniela H. z přípravného řízení, v níž uvedl, že se setkával se spoluobžalovaným M., který se jej vyptával na problém s finančním úřadem a jak jej řeší. Obezámil jej se stanoviskem finančního úřadu, přičemž M. mu sdělil, že se zkusí poptat, zda by někdo neuměl takovou kauzu řešit. Tak za ním přišel a sdělil, že se o tom bavil se svou sestrou Světlanou, která zná někoho z Finančního úřadu Ostrava 2, a to Ing. H., se kterým údajně chodila do školy. Spoluobžalovaný M. sdělil, že se zkusí zeptat sestry, jestli by se pana H. nezeptala na nějaké podrobnosti, jak dlouho bude ještě řízení trvat a následně jej informoval, že se H. s ní nechtěl příliš bavit, ale údajně se domluvili na nějaké schůzce. V průběhu května 2014 mu pak M. říkal, že H. je ochoten se s ním sejít a věc řešit přímo s ní. Rovněž z výpovědi Ing. Světlany F. u hlavního líčení vyplynulo, že vše řekla bratrovi, aby H. vyřídil, že H. o celé věci ví, avšak s ní se o tom nebude bavit. Daniel H. pak na bratra naléhal, aby domluvila alespoň schůzku s panem H., kde by si vše řekli a došli k řešení. Pokud se jedná o mail z 30.5.2014, tak ten zaslala s nabídkou úplatku Ing. H. ze soucitu ke svému bratrovi, kdy sama z toho neměla žádný prospěch.

Z provedených důkazů pak vyplynuly vzájemné kontakty mezi všemi obžalovanými, jakož i gradace a nátlak na svědka Ing. H. v úmyslu ovlivnit výsledky finančního šetření, jakož i navyšování úplatku, kdy tyto skutečnosti svědčí o vzájemné informovanosti,

jakož i společného jednání všech obžalovaných. Dohodu mezi jednotlivými obžalovanými je pak možno dovodit z nepřímých důkazů, zejména pak z elektronické komunikace realizovaných schůzek, jakož i prokázané objektivní možnosti poskytnutí úplatku k nabízené výši toliko ze strany obžalovaného Daniela H. Dle názoru okresního soudu je tak správný závěr o skutkových zjištěních, jakož i rozsahu trestní odpovědnosti obžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M.

Okresní soud pak důvodně dovodil trestně právní odpovědnost i obou právnických osob, tj. obchodní společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a obchodní společnosti MEGASTAR World, s.r.o., kdy vycházel z konstrukce přičitatelnosti skutku spáchaného fyzickou osobou právnické osobě ve smyslu ust. § 8 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen TOPO) s odůvodněním, že obžalovaný Daniel H. jako jednatel obou společností se dopustil korupčního jednání s cílem dosáhnout neoprávněného vyplacení zadržovaných finančních prostředků na účty výše citovaných obchodních společností, a jednal tak jednoznačně v zájmu těchto právnických osob, přičemž jeho jednání lze těmto připočítat. Z výpovědi obžalovaného Daniela H., jakož i z obchodního rejstříku jednoznačně vyplynulo jeho oprávnění za obě právnické osoby jednat. Taktéž bylo dostatečně prokázáno, že Daniel H. jako jednatel se dopustil jednání spočívajícího ve spáchání trestné činnosti, kterou lze přičíst oběma právnickým osobám, jejichž jménem a v jejichž prospěch jednal a obě tyto společnosti měly z takového jednání prospěch. Protiprávní čin je pak spáchán v zájmu právnické osoby, má-li z něho právnická osoba buď majetkový prospěch nebo jakýkoliv materiální prospěch či získá-li jakoukoliv výhodu. Postačí přitom, že čin je spáchán v zájmu právnické osoby, jestliže zlepšuje nebo alespoň oproti jiným zachovává stávající postavení předmětné právnické osoby v oblasti jejího působení. K naplnění tohoto zákonného znaku trestně právní odpovědnosti v daném případě prokazatelně došlo, a proto okresní soud důvodně rozhodl i o trestní odpovědnosti obou uvedených obchodních společností jako právnických osob.

V souladu se zákonem postupoval okresní soud i v právním posouzení jednání obžalovaných, jako zločinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) tr.zákoníku, když z provedeného dokazování bez důvodných pochybností vyplynulo, že obžalovaní v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídli úplatek, jednání se dopustili v úmyslu opatřit sobě značný prospěch a spáchali takový čin vůči úřední osobě. V ostatním i v této části z důvodu stručnosti lze odkázat na výstižné odůvodnění napadeného rozsudku, ke kterému nemá odvolací soud výhrad. Krajský soud se proto ztotožnil jak se závěry okresního soudu ve vztahu ke skutkovým zjištěním, tak i zvolené právní kvalifikaci.

Naopak odvolání státního zástupce bylo shledáno důvodným ve vztahu ve výroku o trestu odnětí svobody, který byl uložen obžalovanému Danielu H. Okresní soud důvodně ve prospěch tohoto obžalovaného jako polehčující okolnost dle § 41 písm. o) tr.zákoníku vyhodnotil předchozí vedení řádného způsobu života. Obžalovaný má sice v opise rejstříku trestů jeden záznam z r. 1990, kdy byl odsouzen pro nedbalostní trestný čin v dopravě, avšak toto odsouzení bylo zahlazeno a nelze k němu jako k přitěžující okolnosti přihlížet. Na druhé straně okresní soud jako přitěžující okolnost dle § 42 písm. a) tr.zákoníku vyhodnocuje, že obžalovaný spáchal

vytýkané jednání s rozmyslem a po předchozím uvážení a taktéž mu přitěžuje dle § 42 písm. m) tr.zákoníku, že páchal trestnou činnost po delší dobu. Okresní soud následně konstatuje, že s přihlédnutím k povaze spáchaného činu a jeho následku, jakož i k osobě obžalovaného dospěl k závěru, že na tohoto postačí působit ještě pohrůžkou trestem v podobě uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu. Ve prospěch obžalovaného taktéž vyhodnotil dobu, která uplynula od spáchání trestné činnosti, a s ohledem na to mu stanovil maximální zkušební dobu v trvání 5 let a s ohledem na charakter vytýkané trestné činnosti mu taktéž uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu ve všech typech obchodních společností a družstev na dobu 5 let.

Krajský soud se s tímto závěrem okresního soudu neztotožnil a považuje námitky státního zástupce ve vztahu k uloženému trestu u tohoto obžalovaného Daniela H. za důvodné s tím, že takto uložený trest je nezbytné považovat za trest nepřiměřeně mírný. Okresní soud v rámci svých úvah o druhu a výši trestu dostatečně nevyhodnotil rozsah a míru účasti tohoto obžalovaného na vytýkané trestné činnosti, jakož i skutečnost, že to byl on, kdo vyvolal trestné jednání a měl také financovat nabízený úplatek. V neprospěch obžalovaného je taktéž nezbytné vyhodnotit skutečnost, že zneužil do jisté míry finanční závislosti spoluobžalovaného Petra M. a nepřímo i jeho sestry, kdy jejich prostřednictvím se snažil poskytnout finanční úplatek ve značné výši, kterou se snažil postupně navyšovat a ovlivnit tak úřední osobu a v případě úspěšné realizace korupčního jednání dosáhnout vyššího prospěchu v podobě vyplácení zadržovaných finančních prostředků. Krajský soud proto přisvědčil odvolací námitce státního zástupce, že účelu trestu v daném případě lze dosáhnout pouze nepodmíněným trestem odnětí svobody, byť na samé spodní hranici zákonné trestní sazby vyplývající z ust. § 332 odst. 2 tr.zákoníku a pro výkon tohoto trestu byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr.zákoníku zařazen do věznice s dozorem, když mu byl ukládán trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující 3 léta, a doposud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Podle § 67 odst. 2 písm. a) tr.zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr.zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest skládající se z 500 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 400,- Kč, tedy v celkové výši 200.000,- Kč, když v tomto směru vyhověl odvolacím námitkám státního zástupce a má ve shodě s ním za to, že s ohledem na zjištěný charakter trestné činnosti, jakož i finanční možnosti obžalovaného, přichází v úvahu uložení tohoto druhu trestu. Pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, mu byl za podmínek § 69 odst. 1 tr.zákoníku stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Ve shodě s okresním soudem mu pak byl podle § 73 odst. 1,3 tr.zákoníku s ohledem na charakter vytýkané trestné činnosti uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárních orgánů ve všech typech obchodních společností a družstev na dobu 5 roků.

Za podmínek § 256 tr.ř. pak odvolací soud s ohledem na výše rozvedené závěry odvolání obžalovaného Daniela H. jako nedůvodné zamítl.

Z podnětu odvolání obžalovaných Ing. Světlany F. a Petra M. pak odvolací soud shledal důvodným odvolání obžalovaných ve vztahu k výroku o peněžitém trestu, který byl oběma obžalovaným uložen a po zrušení v napadeném rozsudku výroku o trestu nově rozhodl tak, jak je ve výroku o trestu krajského soudu uvedeno.

Pokud se jedná o výrok o uložených výchovných podmíněných trestech odnětí

svobody, které byly oběma obžalovaným uloženy ve výměře 2 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 roků, tak s tímto závěrem se Krajský soud v Ostravě v plném rozsahu ztotožnil. Krajský soud přitom neshledal podmínky pro další zpřísnění uložených trestů a jejich navýšení na dobu 3 let s prodloužením zkušební doby v trvání 5 let, když má za to, že okresní soud v druhu a výši takto uloženého trestu odnětí svobody v souladu s hledisky pro ukládání trestu vyjádřil jak míru společenské škodlivosti vytýkaného jednání, tak osobní poměry obžalovaných, okolnosti případu a možnosti jejich nápravy. Přitom se ztotožnil jak s hodnocením přitěžujících okolností, na které okresní soud důvodně v případě těchto obžalovaných poukázal, tak i s hodnocením okolností, které hodnotil v jejich prospěch, přičemž dle názoru odvolacího soudu je nezbytné v jejich prospěch hodnotit i jejich podíl na vytýkané trestné činnosti, jakož i motiv jednání, kterým v případě obžalované Ing. Světlany F. byla snaha být nápomocna svému bratrovi. Krajský soud tudíž ve svém rozsudku potvrdil tresty odnětí svobody, jak byly uloženy okresním soudem, přičemž z podnětu odvolání obou obžalovaných musel napravit pochybení, k němuž došlo v případě ukládaného peněžitého trestu. Obžalované Ing. Světlany F. s ohledem na její finanční poměry, jak vyplývají z opisu rejstříku trestů, jakož i z jejího vyjádření, uložil podle § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 1,2 tr.zákoníku peněžitý trest skládající se z 300 denních sazeb, přičemž denní sazba činí 200,- Kč, tedy trest v celkové výši 60.000,- Kč a pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl podle § 69 odst. 1 tr.zákoníku uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců.

Poněkud jiná je situace, pokud se jedná o uložení peněžitého trestu obžalovanému Petru M., který, jak vyplynulo z provedeného dokazování, je zcela nemajetný, nachází se v úpadku, a tudíž v jeho případě by byl uložený peněžitý trest zcela nedobytný. Proto po zrušení výroku o trestu tomuto obžalovanému uložil toliko výchovný podmíněný trest odnětí svobody ve stejné výměře jako spoluobžalované Ing. Světlany F. Ve vztahu k těmto obžalovaným pak odvolání státního zástupce, který se domáhal u obou obžalovaných zpřísnění uložených trestů, toto odvolání podle § 256 tr.ř. jako nedůvodné zamítl.

Z podnětu odvolání právnických osob, jakož i státního zástupce pak odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.ř. zrušil výrok o trestu uložený obžalovaným obchodním společností STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. a MEGASTAR World, s.r.o. jako právnickým osobám ve výroku o uloženém trestu a nově těmto právnickým osobám uložil podle § 18 odst. 1,2 zákona TOPO a § 68 odst. 1 tr.zákoníku s přihlédnutím k § 1 odst. 2 zákona TOPO peněžitě tresty, a to obžalované právnické osobě STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. peněžitý trest sestávající z 250 denních sazeb ve výši 20.000,- Kč, tedy v celkové výši 5.000.000,- Kč a právnické osobě MEGASTAR World, s.r.o. peněžitý trest sestávající ze 150 denních sazeb po 20.000,- Kč, tedy v celkové výši 3.000.000,- Kč. Krajský soud se přitom ztotožnil s odvolacími námitkami, že pro uložení tohoto druhu trestu nejsou splněny zákonné podmínky vyplývající z ust. § 16 odst. 1 zákona TOPO, dle nichž lze tento druh trestu uložit právnické osobě, pokud její činnost spočívala zcela nebo převážně v páčání trestného činu či trestných činů. Lze souhlasit se stanoviskem státního zástupce, že obě právnické osoby podnikaly řadu let, přičemž jednání, za které jsou odsuzovány, probíhalo po dobu několika týdnů v r. 2014 a nelze považovat stanovenou zákonnou podmínku za

naplněnou. S ohledem na finanční situaci obou právnických osob, jak vyplývá z předloženého spisu, jakož i rozsah vytykané trestné činnosti, přichází v úvahu uložení podle § 18 odst. 1,2 zákona č. 418/2001 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim a § 68 odst. 1 tr.zákoníku s přihlédnutím k § 1 odst. 2 zákona TOPO uložení právnické osobě MEGASTAR World, s.r.o. peněžitého trestu sestávajícího ze 150 denních sazeb po 20.000,- Kč, tedy v celkové výši 3.000.000,- Kč, a společnosti STARCOM INTERNATIONAL, s.r.o. uložení peněžitého trestu sestávajícího z 250 denních sazeb po 20.000,- Kč, tedy v celkové výši 5.000.000,- Kč. Krajský soud má za to, že počet uložených denních sazeb odpovídá povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a výše jedné denní sazby je úměrná majetkovým poměrům jednotlivých právnických osob. Krajský soud dospěl k takovému závěru vycházejíc z důkazů, které měl k dispozici a ze srovnání postavení situace, velikosti předmětu činnosti jednotlivých právnických osob, kdy zároveň přihlédl i k závažnosti vytykaného jednání a míry jeho společenské škodlivosti.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 21.9.2016

Za správnost vyhotovení:
Irena Juříčková

JUDr. Vladislav Topiarz, v.r.
předseda senátu